

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 maja 2012 r. r.

DOLiS/DEC-391/12/28161,28255,28256

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pani B. G., reprezentowanej przez T. G., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 18 października 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-869/11/49732,49732,49735) mocą której Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odmówił uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pani B. G. na przetwarzanie jej danych osobowych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z siedzibą w Warszawie przy ul. Poleczki 33 oraz Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi z siedzibą w Warszawie przy ul. Wspólnej 30,

utrzymuję zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła, przekazana według właściwości przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z siedzibą w Warszawie przy ul. Poleczki 33, zwaną dalej ARiMR, skarga Pani B. G., zwanej dalej także Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez ARiMR. W treści przedmiotowej skargi Pani B. G. wskazała, iż jej dane osobowe w zakresie informacji o jej stanie cywilnym

są nielegalnie przetwarzane przez ARiMR w związku ze złożeniem przez nią wniosku o wpis do ewidencji producentów, oraz że ARiMR nie dopełniła wobec niej obowiązku informacyjnego określonego w treści art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

W treści uzupełniającego przedmiotową skargę pisma z dnia [...] lipca 2011 r. Skarżąca wskazała, iż w związku z powyższym procesem przetwarzania jej danych przez ARiMR żąda,

cyt.: „aby GIODO podjął działanie – aby w drodze decyzji administracyjnej, nakazał organom ARiMR przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności 1) usunięcie uchybień, 2) udostępnienie stronie jej danych osobowych używanych jako dowód w postępowaniach administracyjnych, z podaniem kto, z jaką datą i na jakiej podstawie «zawiesił» wpis strony w elektronicznej ewidencji producentów, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe – nakazanie organom ARiMR pisemnie informowanie strony o każdorazowej zmianie wpisu strony w ewidencji producentów (dokonanie wpisu, zmiana wpisu, wykreślenie wpisu, zawieszenie wpisu). Obecnie organa Agencji utajniły przed stroną stan wpisu strony w ewidencji producentów i sprzecznie pouczają stronę co do aktualnego stanu tego wpisu, istnieniu wpisu, wykreśleniu wpisu lub zawieszeniu tego wpisu, 4) usunięcie danych osobowych o stanie cywilnym z zasobów ARiMR”. Nadto w treści przedmiotowego pisma Skarżąca rozszerzyła przedmiot niniejszego postępowania wnosząc, aby organ do spraw ochrony danych osobowych, cyt.: „nakazał Ministrowi RiRW usunięcie danych osobowych o stanie cywilnym strony z akt postępowania w sprawie unieważnienia decyzji Kierownika BP w O. ARiMR nr [...] z dn. [...].06.2010 r. oraz podtrzymującej ją decyzji organu II instancji – Dyrektora DOR ARiMR z dn. [...].10.2010 r. znak sprawy [...]”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu [...] marca 2004 r. mąż Skarżącej – Pan T. G. złożył, stanowiący załącznik do obowiązującego wówczas rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 stycznia 2004 r. w sprawie wzoru wniosku o wpis do ewidencji producentów oraz wzoru zaświadczenia o nadanym numerze identyfikacyjnym (Dz. U. Nr 10, poz. 91 ze zm.), wniosek o wpis do ewidencji producentów. W polu nr 67 przedmiotowego wniosku zatytułowanym „Zgoda na wpis do ewidencji producentów (Współmałżonka/Współposiadacza)” znajduje się imię i nazwisko Skarżącej oraz jej podpis. Przedmiotowe wnioski złożyła w ARiMR w dniach [...] lutego 2005 r. oraz [...] maja 2011 r. również Skarżąca. W polu nr 57 części IX wniosku z dnia [...] lutego 2005 r. zatytułowanej „Numer rachunku bankowego” Skarżąca jako właścicieli podanego przez nią konta wskazała: «G. T. i B.». Nadto w części XII wniosków z dnia [...] marca 2004 r. oraz

[...] lutego 2005 r. zatytułowanej „Oświadczenie i podpis składającego wniosek” znajdują się sygnowane podpisami ww. oświadczenia o następującej treści: „Oświadczam, że: (...) 2. Zostałem poinformowany, że: - zebrane dane osobowe będą przetwarzane przez ARiMR zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych, w celu prowadzenia krajowego systemu ewidencji producentów, - przysługuje mi prawo wglądu do moich danych osobowych, - obowiązek podania danych wynika z przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności” (kopie przedmiotowych wniosków znajdują się w aktach sprawy).

2. Pismem z dnia [...] marca 2011 r. Pani B. G. zwróciła się do Biura Powiatowego ARiMR w W. z wnioskiem „o wydanie mi wydruków z elektronicznej ewidencji producentów wyłącznie w zakresie moich danych osobowych”. W odpowiedzi na powyższe ARiMR pismem z dnia [...] kwietnia 2011 r. wskazała Skarżącej, iż jej wniosek został zidentyfikowany jako żądanie złożone w trybie art. 33 ust 1 ustawy o ochronie danych osobowych i udzieliła jej informacji odnośnie podstawy prawnej, celu i zakresu przetwarzania jej danych osobowych w prowadzonym przez nią zbiorze o nazwie „K.” (kopia przedmiotowej korespondencji znajduje się w aktach sprawy).
3. W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem ARiMR wskazała, iż przetwarza dane osobowe Skarżącej w związku ze złożeniem przez nią oraz jej męża – Pana T. G. wniosków o wpis do ewidencji producentów, w treści których Skarżąca sama podała swoje dane osobowe (w treści złożonego przez nią wniosku) oraz wyraziła zgodę na wpis małżonka do ewidencji (w treści wniosku złożonego przez Pana T. G.). Jak podkreśliła ARiMR, cyt.: „każdy beneficjent środków pomocowych przystępuje do projektów pomocowych z własnej woli, dobrowolnie i osobiście podając swoje dane osobowe do dokumentów aplikacyjnych (wniosków), których treść jest określona przepisami prawa”. Jak podkreślono wobec powyższego dane osobowe Pani B. G. są przez ARiMR przetwarzane w zbiorze danych o nazwie „K.”, wyłącznie w celu wykonywania ustawowych zadań ARiMR, na podstawie art. 11 w związku z art. 7 i art. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r., Nr 10, poz. 76 ze zm.), o czym Skarżąca została poinformowana w treści złożonego przez nią formularza wniosku o wpis do ewidencji producentów. Odnosząc się zaś do zarzutów Skarżącej dotyczących przetwarzania przez ARiMR jej danych w zakresie informacji o stanie cywilnym, podmiot ten wskazał, iż podstawą prawną przetwarzania tej kategorii danych jest art. 12 ust. 4 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności nakładający na wnioskującego o wpis do ewidencji producentów obowiązek dołączenia zgody współmałżonka lub współposiadacza gospodarstwa rolnego. W treści przedmiotowych wyjaśnień pełnomocnik ARiMR wskazał nadto, iż Skarżąca pozostaje w sporze z ARiMR

jako organem administracji publicznej w sprawie skuteczności jej wpisu w ewidencji producentów w związku z nieuzyskaniem przez nią zgody małżonka na przedmiotowy wpis. Odnosząc się zaś do kwestii aktualnego statusu Skarżącej w ewidencji producentów, a co za tym idzie aktualnej podstawy przetwarzania jej danych w tym zbiorze, ARiMR wskazała, iż cyt.: „w obecnie obowiązującym stanie prawnym, w efekcie ostatecznej decyzji wydanej w sprawie uchylenia numeru identyfikacyjnego i wykreślenia wpisu w ewidencji producentów formalnie został usunięty wpis do ewidencji producentów, a numer identyfikacyjny nadany Skarżącej nie funkcjonuje w obrocie prawnym. Stan faktyczny jest jednak taki, że numer identyfikacyjny oraz fakt dokonania wpisu do ewidencji producentów jest odnotowany i pozostaje w aktach sprawy administracyjnej w celu dokumentacji jej przebiegu oraz zgodnie z przepisami o archiwizacji dokumentów. Informacje te zostały też odnotowane w systemie informatycznym ARiMR obsługującym krajowy system ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności. Dane te, nie mogą być fizycznie usunięte z tego systemu, m.in. ze względu na uwarunkowania techniczne, obowiązek przechowywania kopii bezpieczeństwa, obowiązek przechowywania danych w tym systemie oraz zapewnienie nadzoru nad tym kiedy i przez kogo dane zostały do zbioru wprowadzone”.

4. Ustosunkowując się zaś do zarzutu Pani B. G. dotyczącego przetwarzania przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi jej danych osobowych w zakresie jej stanu cywilnego zawartych w treści dokumentów znajdujących się w aktach prowadzonych przez ten organ w jej sprawie postępowań administracyjnych, podmiot ten wskazał, iż w istocie prowadzi trzy postępowania, w których Skarżąca jest stroną, tj. wszczęte na wniosek Pani B. G. postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa ARiMR Nr [...] z dnia [...] czerwca 2011 r., postępowanie zażaleniowe wszczęte w związku z wniesieniem przez Panią B. G. zażalenia na postanowienie Prezesa ARiMR Nr [...] z dnia [...] maja 2011 r. oraz postępowanie odwoławcze wszczęte przez Panią B. G. od decyzji Prezesa ARiMR Nr [...] z dnia [...] kwietnia 2011 r. Przedmiotowe postępowania toczą się na podstawie przepisów ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. z 2008 r., Nr 170, poz. 1051 ze zm.), które stanowią, iż w przypadku małżonków oraz podmiotów będących współwłaścicielami gospodarstwa rolnego nadaje się jeden numer identyfikacyjny temu z małżonków lub współposiadaczy, co do którego współmałżonek lub współposiadacz wyrazili pisemną zgodę. W związku z powyższym w treści omawianych wyjaśnień wskazano, iż cyt.: „(...) w aktach ww. postępowań znajduje się wiele dokumentów, z których pośrednio lub wprost wynika stan cywilny Pani B. G., który jest kluczowym elementem stanu faktycznego prowadzonych postępowań, a są to w szczególności: 1) złożony przez stronę wniosek z dnia [...] lutego 2005 r. i wpis do ewidencji producentów,

we wniosku tym strona określiła jako właścicieli numeru rachunku bankowego - «G. T. i B.», 2) akta postępowania administracyjnego prowadzonego przez Kierownika Biura Powiatowego ARiMR w O. w sprawie nadania stronie numeru identyfikacyjnego, z których wynika, iż Pani B. G. wystąpiła o nadanie numeru identyfikacyjnego mimo, iż numer taki został już raz nadany stronie oraz «jej mężowi Panu T. G.», 3) złożony przez stronę wniosek z dnia [...] stycznia 2010 r. o wpis do ewidencji producentów, we wniosku tym strona zadeklarowała, że pozostaje w związku małżeńskim, a jako swego pełnomocnika wskazała Pana T. G., 4) akt notarialny z dnia [...] grudnia 2009 r. Rep. A nr [...], z którego wynika, że przed notariuszem stawili się Pani B. G. oraz «jej mąż Pan T. G.»”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 18 października 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-869/11/49732, 49732,49735), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pani B. G. na przetwarzanie jej danych osobowych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z siedzibą w Warszawie przy ul. Poleczki 33 oraz Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi z siedzibą w Warszawie przy ul. Wspólnej 30. Decyzja ta została zaskarżona przez Skarżącego w terminie ustawowym.

Zaskarżając ww. decyzję, Skarżąca przedstawiła swoje zastrzeżenia w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego w sprawie przez Generalnego Inspektora. W opinii Skarżącej organ przyjął złe ustalenia faktyczne jak i prawne, cyt.: „Inspektor wskazał błędny argument mający rodzić prawo Agencji do przetwarzania danych Skarżącej *Skarżąca sama podała swoje dane*. Istotnie Skarżąca podpisała się w 2004 r. na wniosku T. G. (...). Ten fakt nie jest żadną podstawą aktualnego przetwarzania poufnych, archiwalnych danych osobowych Skarżącej wbrew jej pisemnie wyartykułowanej woli do obecnej odmowy.”

Ponadto Skarżąca wskazała, iż cyt.: „Inspektor przeprowadził tajne dla strony postępowanie wyjaśniające i włączył do akt sprawy niejawnie dla strony pisma wyjaśniające uzyskane od ARiMR (...)”.

Wskazać należy, iż Skarżąca w swoim wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w istocie powtórzyła argumentację ze skargi wszczynającej postępowanie w tej sprawie, nie podnosząc nowych okoliczności, które mogłyby spowodować zmianę stanowiska organu w niniejszej sprawie. Argumenty jakie Pani B. G. podniosła we wniosku o ponowne rozpoznanie niniejszej sprawy stanowiły jedynie polemikę z rozstrzygnięciem organu zawartym w decyzji z dnia 18 października 2011 r. Ponadto Skarżąca ww. pismem złożyła szereg wniosków dowodowych na poparcie jej stanowiska w przedmiotowej sprawie.

W ramach zgłaszanych wniosków dowodowych stanowiących uzupełnienie ww. wniosku przesłała do Biura Generalnego Inspektora pismo ARiMR z dnia [...] listopada 2010 r., stanowiące informację jaką ARiMR przyjął wykładnię art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz

ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. nr 10, poz. 76 z późn. zm.). Skarżąca wskazała, iż cyt.: „w piśmie tym Prezes ARiMR szczerze przyznaje, iż w 2010 r. nie istnieje ustawowa podstawa prawna dla pozyskiwania i przetwarzania przez ARiMR danych osobowych rolników, w zakresie ich stanu cywilnego. W piśmie tym Prezes ujawnia swe kuriozalne stanowisko, zgodnie z którym wyroki sądów administracyjnych w innych sprawach (przy istnieniu rozbieżnego orzecznictwa) są wiążące dla organów ARiMR w postępowaniach z wniosków innych podmiotów. Mają wybór pomiędzy stosowaniem Konstytucji, a stosowaniem dziwnego orzecznictwa NSA w sprawach indywidualnych, organa ARiMR i Minister wybrali łamanie Konstytucji (...)”.

Jednocześnie wskazać należy, iż w dniu [...] listopada 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo ARiMR, z treści którego wynika, iż Pani B. G. i T. G. wystąpili do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wskazując zarzuty dotyczące postępowań prowadzonych przez ARiMR oraz kończących je decyzji obu instancji. Zostało również wskazane, iż w uzasadnieniu swojego wystąpienia Pani B. G. i T. G. wskazali, iż rozstrzygnięcie dokonane przez ARiMR jest obarczone wadą określoną w art. 26 a ust. 1 ustawy.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania, co organ w decyzji z dnia 18 października 2011 r. wskazał. Każda z przesłanek przetwarzania danych osobowych ustanowionych w art. 23 ust. 1 ustawy ma charakter autonomiczny i niezależny, a zatem przesłanki te co do zasady są równoprawne. Dlatego też spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Jednocześnie, zgoda osoby, której dane dotyczą jest jednym z możliwych, ale nie jedynym warunkiem legalizującym proces przetwarzania danych osobowych. Ponownie wskazać należy, iż podstawą prawną przetwarzania przez wskazane przez Panią B. G. organy jej danych osobowych stanowi przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Ponownie wskazać należy, iż Generalny Inspektor jest organem właściwym do kontroli zgodności przetwarzania danych osobowych z przepisami ustawy o ochronie danych oraz wydawania decyzji administracyjnych i rozpatrywania skarg w sprawach wykonania przepisów ustawy. Dlatego też Generalny Inspektor w toku niniejszego postępowania

ponownie dokonuje jedynie oceny legalności procesu przetwarzania danych osobowych Pani B. G. przez ARiMR i Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, nie jest natomiast władny do wydania decyzji administracyjnej nakazującej „udostępnienie stronie jej danych osobowych używanych jako dowód w postępowaniach administracyjnych, z podaniem kto, z jaką datą i na jakiej podstawie «zawiesił» wpis strony w elektronicznej ewidencji producentów” bądź też „nakazanie organom ARiMR pisemne informowanie strony i każdorazowej zmianie wpisu strony w ewidencji producentów (dokonanie wpisu, zmiana wpisu, wykreślenie wpisu, zawieszenie wpisu)”. Powyższe kwestie dotyczą prowadzonych przez ARiMR postępowań administracyjnych w sprawie wpisów w ewidencji producentów i podlegają ocenie na gruncie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej także Kpa.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy Skarżąca wskazała, iż nie zostały jej udostępnione pisma jakie organ otrzymał od ARiMR, zarzucając Generalnemu Inspektorowi, iż cyt.: „Inspektor przeprowadził tajne dla strony postępowanie wyjaśniające (...)”. Odnosząc się do powyższego zarzutu wskazać należy, iż Skarżąca została prawidłowo poinformowana pismem z dnia [...] września 2011 r. znak: [...], iż postępowanie administracyjne jest jawne na każdym jego etapie. Ponadto zostało wskazane Skarżącej, iż zgodnie z brzmieniem art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej także Kpa, stronie przysługuje, przed wydaniem decyzji w sprawie, prawo wypowiedzenia się co do zebranych w toku postępowania dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto strona jest uprawniona do przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania (art. 73 § 1 Kpa). Czynności określone w § 1 są dokonywane w lokalu organu administracji publicznej w obecności pracownika tego organu (art. 73 § 1a Kpa). Ewentualna realizacja powyższych uprawnień powinna nastąpić w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma. Skarżąca z tego prawa nie skorzystała, pomimo iż odebrała ww. pismo w dniu [...] września 2011 r.

Odnosząc się natomiast do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącej w zakresie informacji o jej stanie cywilnym przez ARiMR w związku ze złożeniem przez nią i jej męża Pana T. G. wniosków o wpis do ewidencji producentów, wskazać należy, iż przepisami prawa, które legalizują przetwarzanie danych Skarżącej w tym zakresie są przepisy ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności. Stosownie do treści art. 12 ust. 4 ww. ustawy w przypadku małżonków oraz podmiotów będących współposiadaczami gospodarstwa rolnego nadaje się jeden numer identyfikacyjny; numer identyfikacyjny nadaje się temu z małżonków lub współposiadaczy, co do którego współmałżonek lub współposiadacz wyrazili pisemną zgodę. Z powyższego wynika zatem, iż zgoda Pani B. G. wyrażona w treści wniosku złożonego przez Pana T. G. stanowiła warunek jego wpisu do tej

ewidencji, natomiast brak zgody Pana T. G. na wpis do ewidencji Pani B. G. stanowił o konieczności uchylecia przez ARiMR tego ostatniego. W sytuacji zatem gdy do ARiMR wpłynęły wnioski o wpis do ewidencji producentów od będących małżeństwem Skarżącej oraz Pana T. G., obowiązkiem tego podmiotu było zatem bez wątpienia przeprowadzenie, stosownie do powołanych powyżej uregulowań, postępowania w sprawie ustalenia, czy Skarżąca oraz Pan T. G. są małżeństwem i który z nich posiada zgodę współmałżonka na przedmiotowy wpis. Dokonanie przedmiotowej oceny było zaś niezbędne do wydania decyzji administracyjnej w sprawie uchylecia Pani B. G. nadanego numeru identyfikacyjnego oraz wykreślenia jej wpisu w ewidencji producentów. Podkreślić przy tym należy, iż Skarżąca w treści wniosku Pana T. G. sama dobrowolnie podała swoje dane osobowe oraz sygnowała go własnym podpisem wyrażając zgodę na wpis małżonka do ewidencji oraz potwierdzając tym samym zapoznanie się z treścią informacji o podstawie prawnej przetwarzania jej danych osobowych przez ARiMR. Obecnie zaś, w związku z uchyleciem nadanemu Skarżącej numeru identyfikacyjnego oraz wykreśleniem jej wpisu z ewidencji producentów, dalsze przetwarzanie jej danych osobowych odbywa się w celach archiwalnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r., Nr 97, poz. 673 ze zm.).

Ustosunkowując się ponownie do zarzutów Skarżącej dotyczących przetwarzania jej danych osobowych w zakresie informacji o jej stanie cywilnym w aktach postępowań administracyjnych prowadzonych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wskazać należy, iż podstawę powyższego stanowi również art. 12 ust. 4 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności. Przedmiotowa regulacja determinuje konieczność przetwarzania danych osobowych Pani B. G. w zakresie informacji o jej stanie cywilnym w toku przedmiotowych postępowań, gdyż jest ona kluczowym elementem ich stanu faktycznego. Nie ulega wątpliwości, iż przetwarzanie danych Skarżącej dotyczących jej stanu cywilnego było niezbędne dla ustalenia czy uchyleciu podlega jej wpis do ewidencji producentów w sytuacji gdy istniał już wpis jej współmałżonka.

W kontekście powyższego, wskazać należy, iż przepisami prawa, które determinowały po stronie ARiMR oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi prawo do posłużenia się w treści wydanych decyzji administracyjnych oraz w toku postępowań mających na celu ich ocenę, danymi Skarżącej były również przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie bowiem z art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Nie ulega również wątpliwości, iż posłużenie się danymi osobowymi Skarżącej w zakresie informacji o jej stanie cywilnym było konieczne w celu wykazania zasadności uchylecia przez ARiMR dotyczącego jej wpisu w ewidencji producentów.

Odpowiadając zaś na zarzuty Skarżącej stanowiące polemikę z celowością oraz zasadnością przepisów legalizujących przetwarzanie przez ARiMR danych osobowych osób wnioskujących o wpis do ewidencji producentów w zakresie informacji o ich stanie cywilnym, wskazać należy, iż Generalny Inspektor wydał zaskarżone rozstrzygnięcie w oparciu o obowiązujący stan prawny. Wobec powyższego organ w toku niniejszego postępowania nie jest również władny do wypowiedania się co do zarzutów Skarżącej stanowiących w istocie postulaty *de lege ferenda* wobec przepisów regulujących tryb dokonywania przez ARiMR wpisów w krajowym systemie ewidencji producentów.

Na marginesie wskazać należy, iż w § 2 ust. 1 pkt 7 aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 sierpnia 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny spełniać wnioski o wpis do ewidencji producentów (Dz. U. z 2010 r., Nr 163, poz. 1104 ze zm.), wprost wskazano, iż wniosek o wpis do ewidencji producentów zawiera informacje, czy wnioskodawca, w dniu składania wniosku, pozostaje w związku małżeńskim lub jest współposiadaczem gospodarstwa rolnego, lub prowadzi działalność w formie spółki cywilnej.

W nawiązaniu do złożonych wniosków dowodowych Skarżącej wskazać należy, iż zgodnie z art. 78 Kpa żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy (§ 1). Organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania, które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy (§ 2). Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeanalizował ponownie zgromadzony materiał dowodowy pod kątem zarzutu postanowionego przez Skarżącej w stosunku do podjętego przez organ rozstrzygnięcia w decyzji z dnia 18 października 2011 r. i nie stwierdził nieprawidłowości w zgromadzonym materiale dowodowym, ani konieczności jego uzupełnienia.

Odnosząc się na koniec do zarzutów Skarżącej dotyczących w jej ocenie (i jej męża) naruszenia przez ARiMR art. 26a ust. 1 ustawy podczas wydania przez ARiMR decyzji [...] Prezesa ARiMR z dnia [...] kwietnia 2011 r. W ocenie organu nie ma zastosowania ww. przepis w niniejszym przypadku, bowiem stosownie do art. 26a ustawy niedopuszczalne jest ostateczne rozstrzygnięcie indywidualnej sprawy osoby, której dane dotyczą, jeżeli jego treść jest wyłącznie wynikiem operacji na danych osobowych, prowadzonych w systemie informatycznym (ust. 1).

W doktrynie uważa się, iż zakaz z art. 26a ustawy dotyczy jedynie ostatecznych rozstrzygnięć i tylko takich, które podjęte zostały wyłącznie w wyniku operacji na danych osobowych, prowadzonych w systemie informatycznym. Oznacza to, że omawiany zakaz nie dotyczy indywidualnych, personalnych rozstrzygnięć podejmowanych w wyniku przeprowadzonych w systemie informatycznym operacji na danych osobowych zainteresowanej osoby, jeżeli: rozstrzygnięcie nie ma charakteru ostatecznego (a zatem

np.: możliwe jest odwołanie się od jego treści lub ma ono jedynie charakter wstępny, jest pewną propozycją, którą ocenia ostatecznie człowiek, ewentualnie aprobuje ją i ponosi odpowiedzialność za merytoryczne rozstrzygnięcie) albo rozstrzygnięcie wprawdzie jest ostateczne, lecz zapadło także na podstawie innych działań i ocen niż wyłącznie przetwarzanie danych osobowych w systemie informatycznym; przesłanka "wyłącznie" powinna być, naszym zdaniem, rozumiana na gruncie art. 26a - zgodnie z funkcją tego przepisu - jako główna merytoryczna podstawa powziętego rozstrzygnięcia; przy braku akceptacji takiego poglądu znaczenie przepisu art. 26a byłoby raczej iluzoryczne [J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Komentarz do art. 26a ustawy o ochronie danych osobowych, System informacji Prawnej Lex (Lex Omega)14/2012].

Biorąc powyższe pod uwagę, ponownie uznać należy, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że doszło do przetwarzania przez ARiMR oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi danych osobowych Skarżącej wbrew przepisom ustawy o ochronie danych osobowych.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).